

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังจะนำเสนอตามลำดับต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. การนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
3. ผลการทดลองใช้รูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ประกอบด้วย
 - 3.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 3.1.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของการทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 - 3.1.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถก่อนและหลังการเรียนรู้
 - 3.2 ผลการเปรียบเทียบลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
 - 3.2.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง
 - 3.2.2 ผลการเปรียบเทียบลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองก่อนและหลังการเรียนรู้
 - 3.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนตามรูปแบบ
4. ผลการประเมินรูปแบบตามเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย ข้อสรุปเกี่ยวกับผลการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และผลการทดลองใช้รูปแบบ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ทำให้ได้แนวคิด และทฤษฎีที่เป็นที่มาของหลักการของรูปแบบนำเสนอในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แสดงแนวคิดและทฤษฎีที่เป็นที่มาของหลักการและขั้นตอนของรูปแบบ

ทฤษฎี/ แนวคิด	มโนทัศน์สำคัญของทฤษฎี	หลักการจัดการเรียนการสอน
ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มมนุษยนิยม สรุปความเชื่อพื้นฐานของทฤษฎี การเรียนรู้กลุ่มมนุษยนิยม	มนุษย์จะพัฒนาตนเองได้ดีใน สภาพการณ์ที่เป็นอิสระ ใน บรรยากาศที่เน้นการเรียนรู้ ที่มี ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางโดยครูมี บทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก และเน้นกระบวนการเรียนรู้เป็น สำคัญ	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้รับ ประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยการนำ ตนเองโดยครูเป็นผู้ช่วยเหลือใน บรรยากาศที่ผู้เรียนมีความพอใจ และมีการจัดการเรียนการสอนโดย ผู้เรียนได้เลือกสิ่งที่จะเรียนและวิธี เรียนด้วยตนเองเพื่อช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ดี
แนวคิดของโนวสส์(Knowles, 1975, 1980, 1984)	โดยทั่วไปมนุษย์สามารถควบคุม กระบวนการเรียนรู้ของตนเองและ นำประสบการณ์ ทักษะ ความรู้ และค่านิยมต่าง ๆ เข้ามาสู่การ เรียนรู้ของตน	ให้โอกาสผู้เรียนเลือก กำหนด เป้าหมาย เนื้อหา วิธีการเรียน และ วิธีการประเมินผลความก้าวหน้า ของตนเอง จากความต้องการที่ แท้จริงของตนเองเพื่อให้ผู้เรียน เรียนด้วยความเต็มใจ และให้ ผู้เรียนรับผิดชอบร่วมกันใน การเรียนรู้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ได้ดี
แนวคิดของโรเจอร์ส(Rogers, 1983)	ผู้ที่ริเริ่มเรียนเองจะเรียนได้มาก และดีกว่า จะมีความตั้งใจ มีจุดมุ่งหมาย มีแรงจูงใจใน การเรียนรู้ และสามารถนำ ประโยชน์จากการเรียนรู้ไปใช้ได้ดี และยาวนานกว่าผู้ที่เป็นเพียง ผู้รับหรือรับการถ่ายทอดจากครู	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนควบคุม กิจกรรมการเรียนเอง และ ส่งเสริมให้ผู้เรียนนำประสบการณ์ ความรู้ ทักษะ เจตคติ และ ค่านิยมต่างๆ มาทำความเข้าใจสิ่ง ใหม่ในการเรียนเพื่อให้สอดคล้อง กับธรรมชาติของมนุษย์

ตารางที่ 8 (ต่อ)

แนวคิด/ทฤษฎี/นักคิด	มโนทัศน์สำคัญของทฤษฎี	หลักการจัดการเรียนการสอน
	<p>โดยทั่วไปผู้เรียนพร้อมที่จะรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองความสำเร็จในการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับความพร้อมหรือความเต็มใจของผู้เรียนเอง และจะเรียนรู้ได้มากถ้าได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง</p>	<p>เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิดและตัดสินใจกำหนดยุทธวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดี</p>
<p>ทฤษฎีความต้องการ แนวคิดของมาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs : Maslow, 1970)</p>	<p>มนุษย์มีความต้องการพื้นฐานตามธรรมชาติ หากความต้องการพื้นฐานได้รับการตอบสนองอย่างพอเพียงในแต่ละขั้นแล้วมนุษย์ก็จะพัฒนาตนไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น</p>	<p>ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับรู้และตอบสนองความต้องการพื้นฐานของตนเองก่อนเพื่อพัฒนาตนไปสู่เป้าหมายที่เป็นความต้องการในขั้นสูงขึ้น</p>
<p>แนวคิดของเมอเรย์(Murray, 1987)</p>	<p>ความต้องการพื้นฐานทำให้บุคคลเกิดแรงขับ หรือแรงจูงใจ ซึ่งจะส่งผลให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย</p>	<p>จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายจากความต้องการพื้นฐานของตนเองเพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจที่จะทำกิจกรรมให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนด</p>
<p>แนวคิดของชูทส์(Schutz, 1991)</p>	<p>ความสุขของคนเราเกิดจากการได้รู้ว่าได้พัฒนาตนเองเต็มที่แล้วผู้ที่พัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพจะเป็นผู้จัดการกับสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี มั่นใจในตนเอง และเป็นที่รักของคนอื่น</p>	<p>กระตุ้นให้ผู้เรียนปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนเพื่อแสวงหาวิธีที่เหมาะสมเพื่อช่วยผู้เรียนให้พัฒนาการเรียนอย่างเต็มที่</p>

ตารางที่ 8 (ต่อ)

แนวคิดทฤษฎี/นักคิด	มโนทัศน์สำคัญของทฤษฎี	หลักการจัดการเรียนการสอน
<p>การพัฒนาลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง(Guglielmino, L. M., 1977; Hiemstra, 1994; Candy,1991)</p>	<p>ลักษณะการนำตนเองในการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้สูงสุดเมื่อมีการจัดสภาพการเรียนรู้ที่ส่งเสริมสอดคล้องกัน</p>	<p>จัดการเรียนการสอนตามแนวคิดของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง</p>
<p>ทฤษฎีปัญญาสังคม การรับรู้ความสามารถของตนเองของซิมเมอร์แมน และแบนดูวา (Zimmerman & Bandura, 1994)</p>	<p>การรับรู้ความสามารถของตนเองและมาตรฐานในการประเมินผลของตนเองมีผลต่อการตั้งเป้าหมายถ้าบุคคลทราบว่าตนมีความสามารถสูงก็จะตั้งเป้าหมายไว้สูง และมีความเข้มงวดในการประเมินสูงขึ้น</p>	<p>ส่งเสริมให้ผู้เรียนวินิจฉัยผลการเรียนรู้ของตนเอง เป็นการประเมินความสามารถที่จะช่วยให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายและพัฒนาเป้าหมายในการเรียนรู้ทำให้มีผลการเรียนระดับที่สูงขึ้น</p>
<p>แนวคิดเกี่ยวกับกรคาดหวังของซุงค์และแบนดูวา (Schunk, 1982; Bandura, 1986)</p>	<p>ความคาดหวังเกี่ยวกับความสามารถของตนเองมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน</p>	<p>กระตุ้นให้ผู้เรียนเชื่อมั่นว่าตนสามารถทำงานได้สำเร็จเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้</p>
<p>แนวคิดเกี่ยวกับการตั้งเป้าหมายของแฮมมิลตัน และกาทาลา(Hamilton & Ghatala, 1994)</p>	<p>บุคคลที่มีเป้าหมายในการเรียนรู้จะมีความรับผิดชอบมาก ทำให้มีความพยายามในการเพิ่มระดับการควบคุมตนเองในการเรียนรู้ ซึ่งจะส่งเสริมให้มีการพัฒนาเป้าหมายการเรียนรู้ให้สูงขึ้น</p>	<p>เปิดโอกาสให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายที่มาจากความต้องการที่แท้จริง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบต่อควบคุมการเรียนรู้ของตนให้บรรลุตามเป้าหมายและพัฒนาเป้าหมายให้สูงขึ้น</p>

ตารางที่ 8 (ต่อ)

แนวคิด/ทฤษฎี/นักคิด	มโนทัศน์สำคัญของทฤษฎี	หลักการจัดการเรียนการสอน
หลักการเสริมแรงในการเรียน	การกระทำใดๆ ที่ได้รับการเสริมแรงที่เหมาะสมการกระทำนั้นก็มีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นอีก	เสริมแรงแก่ผู้เรียนเมื่อมีผลงาน แสดงให้เห็นว่าผลการเรียนเป็นไปตามเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการทำงานให้สำเร็จ
แนวคิดเกี่ยวกับสัมพันธภาพระหว่างบุคคล แนวคิดของลูฟท์และ อิงแฮม (Luft and Ingham อ้างถึงใน Luft, 1984)	การเปิดเผยตนเองจะทำให้บุคคลรู้จักตนเองมากขึ้น การได้รับข้อมูลป้อนกลับจะช่วยให้บุคคลได้ข้อมูลในแง่รวมที่ตนเองมองไม่เห็น	ให้ผู้เรียนเปิดเผยตนเองและให้ข้อมูลป้อนกลับแก่กันเพื่อให้รู้จักตนเอง ยอมรับซึ่งกันและกัน และพัฒนาตนเองได้ถูกทาง

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นแนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบที่ผู้วิจัยได้นำมาสร้างเป็นหลักการของรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น นำเสนอในรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 2 การนำเสนอรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลของการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีองค์ประกอบสำคัญ ประกอบด้วย

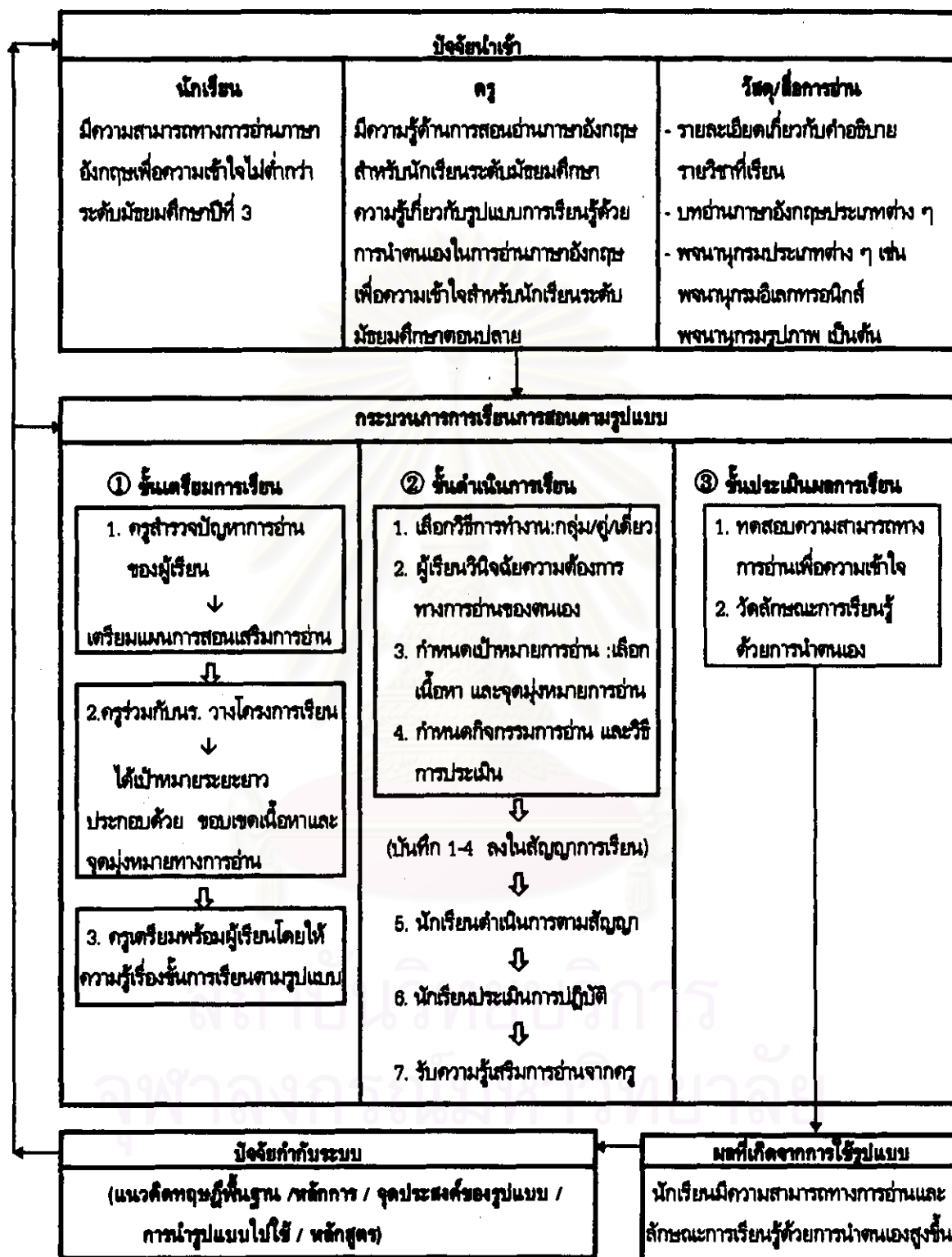
1.1 ที่มาของรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วยทฤษฎีแนวคิดพื้นฐาน หลักการ จุดประสงค์

1.2 ตัวรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย กระบวนการการดำเนินการ 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการเตรียมการก่อนการเรียน ขั้นการเรียน ขั้นการประเมินผลการเรียน

1.3 คำแนะนำในการนำรูปแบบไปใช้ ประกอบด้วย เงื่อนไขและข้อเสนอแนะเพื่อการนำรูปแบบไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.4 ผลที่เกิดจากการใช้รูปแบบ

ผลของการพัฒนาได้รูปแบบที่น่าเสนอดังต่อไปนี้

แบบภูมิที่ 6 รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

รายละเอียดของรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน

รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีแนวคิดพื้นฐานมาจากแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ตามทฤษฎีการเรียนรู้ของกลุ่มมนุษยนิยม ที่มีความเชื่อว่ามนุษย์มีศักยภาพในการเรียนรู้ได้อย่างไม่มีขีดจำกัด และจะมีความสุขเมื่อรู้สึกว่าได้พัฒนาตนเองแล้วอย่างเต็มศักยภาพ การพัฒนาศักยภาพดังกล่าวนี้จะเป็นไปได้ในสภาพการณ์ที่เป็นอิสระ ในบรรยากาศที่เน้นการเรียนรู้ที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยครูมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก และให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้เป็นสำคัญมากกว่าการเรียนรู้เนื้อหา โดยอาศัยทฤษฎีความต้องการพื้นฐานของมาสโลว์ ทฤษฎีปัญญาสังคมในเรื่องการรับรู้ความสามารถของตนเอง ทฤษฎีการตั้งเป้าหมาย หลักการเสริมแรง แนวคิดเกี่ยวกับการเปิดเผยตนเองและการให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลเป็นส่วนประกอบของรูปแบบด้วย แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบนี้เป็นดังนี้

1. การเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเป็นกระบวนการเรียนการสอน และเป็นคุณลักษณะตามบุคลิกภาพของบุคคลที่ส่งเสริมความสามารถในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นลักษณะที่พัฒนาได้สูงสุดเมื่อผู้เรียนได้เรียนในสภาพการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องส่งเสริมกัน
2. การให้ผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่มีความต้องการ และได้เรียนรู้ด้วยการริเริ่มของตนเองจะทำให้เรียนรู้ได้ดีกว่า และมากกว่า ซึ่งการเรียนรู้ในสิ่งที่มีความต้องการพื้นฐานก่อนจะทำให้เรียนรู้ได้ดีในขั้นที่สูงขึ้น จึงจำเป็นต้องให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับรู้ความสามารถที่แท้จริงของตนเอง เพื่อที่จะสามารถตั้งเป้าหมายการทำงานได้เหมาะสมกับระดับความสามารถที่ตนจะทำได้สำเร็จ
3. ในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองนั้นผู้เรียนจะต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจน ผู้เรียนต้องรับผิดชอบควบคุมกิจกรรมการเรียนรู้ของตนเองให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ การจำแนกเป้าหมายใหญ่ ๆ ที่ทำสำเร็จได้ยากออกเป็นเป้าหมายย่อยๆ แล้วทำให้สำเร็จทีละส่วนจะช่วยให้เป้าหมายใหญ่ ๆ หรือยากนั้นสำเร็จได้
4. การเปิดเผยตนเองและให้ข้อมูลป้อนกลับจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการทำงานของตนในแง่มุมที่ตนเองอาจมองไม่เห็นซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียน ทั้งยังช่วยทำให้เกิดสัมพันธ์ภาพที่ดีระหว่างบุคคล
5. ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดหาแหล่งความรู้ และเป็นแหล่งความรู้แก่ผู้เรียน คอยให้คำแนะนำปรึกษา และกระตุ้น ให้กำลังใจโดยการเสริมแรงเมื่อเห็นว่าผู้เรียนดำเนินกิจกรรมได้ถูกทาง และมีการพัฒนาผลงาน

หลักการ

1. เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนมีอิสระที่จะเลือกศึกษาเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ภายในขอบเขตของหลักสูตรที่โรงเรียนและครูสามารถจัดให้ได้
2. เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก จัดหาทรัพยากรแหล่งความรู้ คอยกระตุ้น และเสริมแรง สนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบ และพัฒนาตนเองตามความสามารถอย่างเต็มที่ด้วยตนเองมากกว่าการเป็นเพียงผู้คอยรับความรู้จากครู
3. เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางโครงการเรียน การวินิจฉัย การเรียนรู้ของตนเอง การกำหนดเป้าหมาย และจุดประสงค์การเรียน การวางแผน การเลือกยุทธวิธี การเรียนตามความรู้ความสามารถพื้นฐานของตน ผู้เรียนรับผิดชอบควบคุมกิจกรรมการเรียนของตนให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดมาจากความต้องการที่แท้จริงของตนเอง รวมทั้งประเมินผลตนเองในการเรียน
4. เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนรับรู้ความสามารถของตนเอง ให้ได้ประสบการณ์ ความรู้ ทักษะ เจตคติ และค่านิยมของตนเข้ามาทำความเข้าใจสิ่งใหม่ มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการเพื่อแสวงหาวิธีเรียนที่เหมาะสม ให้ผู้เรียนเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ยอมรับซึ่งกันและกันโดยการเปิดเผยตนเอง และให้ข้อมูลป้อนกลับแก่กัน เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ยุทธวิธีในการอ่านซึ่งส่งผลให้ประสิทธิภาพทางการอ่านเพื่อความเข้าใจดีขึ้น

จุดประสงค์

รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายนี้มีจุดประสงค์ 2 ประการดังต่อไปนี้

1. เพื่อพัฒนาความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อเสริมสร้างลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วยกระบวนกรดำเนินการ 3 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนก่อนการเรียน
2. ขั้นตอนการเรียน
3. ขั้นตอนการประเมินผลการเรียน

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนก่อนการเรียน

ขั้นตอนก่อนการเรียนเป็นขั้นที่ครูเป็นผู้ดำเนินการหลัก ประกอบด้วยกิจกรรม 3 ส่วนดังนี้

1. การสำรวจปัญหาการอ่าน

กิจกรรมส่วนนี้ครูเป็นผู้ดำเนินการในการสำรวจความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับความรู้ที่ผู้เรียนต้องการ ได้แก่ ความรู้เสริมที่จะช่วยลดปัญหาการอ่าน เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้มาเตรียมวางแผนการสอนเสริมการอ่านก่อนที่จะดำเนินการในขั้นต่อไป

2. การวางโครงการเรียน

เป็นขั้นตอนที่ครูและนักเรียนร่วมกันวางโครงการเรียน โดยกำหนดเป้าหมายการเรียน ได้แก่ จุดมุ่งหมายทางการอ่าน และขอบเขตของเนื้อหาที่จะต้องเรียน โดยดำเนินการดังนี้

2.1 ครูและผู้เรียน ร่วมกันวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา ให้ได้ขอบเขตที่จะกำหนดเนื้อหาของบทอ่าน และจุดมุ่งหมายของการอ่านที่หลักสูตรกำหนด

2.2 ครูให้ผู้เรียนเสนอประเภทของบทอ่านที่อยู่ในความสนใจเพิ่มเติม เพื่อให้ได้ขอบเขตของเนื้อหาบทอ่านที่อยู่ในความสนใจของผู้เรียนอย่างแท้จริง

2.3 ครู และผู้เรียนช่วยกันหบทอ่านจากสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนมีความสนใจ เพื่อนำมาคัดเลือกกำหนดเป็นบทอ่านที่จะใช้ในการเรียน โดยใช้วิธีวัดระดับความยากของบทอ่านช่วยในการคัดเลือกเรื่องที่มีความยากเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

2.4 ครูและผู้เรียน ร่วมกันวางโครงการเรียนโดยกำหนดเป้าหมายระยะยาวของการเรียน ประกอบด้วย

2.4.1 บทอ่านที่ได้พิจารณาคัดเลือกร่วมกันระหว่างครูและผู้เรียนแล้วว่าเป็นเนื้อหาที่จะใช้ในการเรียน

2.4.2 จุดประสงค์ของการอ่านที่ต้องการบรรลุ ซึ่งได้มาจากการวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาร่วมกันระหว่างครูและผู้เรียน

2.4.3 สื่อการเรียนหรืออุปกรณ์ และเอกสารหรือแหล่งความรู้ที่จะนำมาประกอบการเรียน

2.4.4 ระยะเวลาที่ใช้ดำเนินกิจกรรมตลอดการเรียน

3. ขั้นตอนการเตรียมความพร้อมผู้เรียน

เป็นขั้นตอนที่ครูเป็นผู้ดำเนินการหลักในการให้ความรู้ความเข้าใจและฝึกการเรียนตามรูปแบบ โดยดำเนินการต่อไปนี้

3.1 ให้ความรู้แก่ผู้เรียนเกี่ยวกับขั้นการเรียนรู้อย่างการนำตนเองและวิธีดำเนินการในแต่ละขั้นการเรียน

3.2 ให้ความรู้เกี่ยวกับเอกสารที่ผู้เรียนใช้ประกอบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง และวิธีใช้เอกสารดังกล่าว ได้แก่ แบบวัดการรับรู้ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สัญลักษณ์การเรียน กราฟบันทึกผลกรอ่าน

3.3 ให้ผู้เรียนลองเรียนตามรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองจนสังเกตเห็นว่าผู้เรียนเข้าใจขั้นตอน และสามารถเรียนตามรูปแบบได้

3.4 วัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนตามรูปแบบโดยมีเกณฑ์ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจ สามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการเรียนตามรูปแบบได้ ทั้งนี้สอนเสริมสำหรับนักเรียนที่มีผลไม่ถึงเกณฑ์

ขั้นตอนการเรียนตามรูปแบบ

เป็นขั้นการเรียนของนักเรียนหลังจากผ่านขั้นตอนการเตรียมพร้อมแล้ว ในแต่ละคาบเรียนครู และผู้เรียนดำเนินกิจกรรมการเรียนตามรูปแบบที่ครูได้นำเสนอตามขั้นการเรียนดังนี้

1. การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่พอใจ

เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมมือกับครูและเพื่อน จัดบรรยากาศการเรียนรู้ให้รู้สึกดี ปลอดภัย อบอุ่น ยอมรับซึ่งกันและกัน โดยครูควรใช้เวลากักทหาย และถามความก้าวหน้าของงานเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเริ่มการทำงาน กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนคร่าว ๆ เป็นการทบทวน ผู้เรียนเลือกบุคคลที่ตนจะทำงานด้วย ทางเลือกของผู้เรียนในการเลือกผู้ร่วมงานอาจได้แก่ การทำงานเป็นกลุ่ม การทำงานเป็นคู่กับเพื่อนที่มีความสามารถ และประสบการณ์มากกว่า การทำงานเป็นคู่กับเพื่อนที่มีความสามารถ และประสบการณ์เท่ากัน หรือการทำงานเดี่ยว

2. การวินิจฉัยความต้องการทางการอ่าน

เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนวินิจฉัยความต้องการที่แท้จริงของตนเองจากผลการวัดการรับรู้ความสามารถในการอ่านของตนตามแบบวัดที่ผู้สอนจัดให้ในขั้นตอนเตรียมพร้อมผู้เรียน ประกอบกับผลกรอ่าน และข้อมูลที่บ้านทักไว้ในกรอ่านครั้งที่แล้วมาเพื่อให้สามารถค้นพบ และสรุปสิ่งที่เป็นปัญหาในการอ่านของตน ได้แก่ความสามารถทางการอ่านในด้านที่ยังมีน้อย

3. การกำหนดเป้าหมายทางการอ่าน ประกอบด้วย

เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนกำหนดเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน ได้แก่ กำหนดเรื่องที่จะอ่าน และจุดประสงค์ของการอ่านที่ต้องการบรรลุในการเรียนครั้งนั้น ๆ โดยครูเน้นให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายที่สูงพอเหมาะกับความสามารถของคนที่เขาทำได้ และให้ผู้เรียนบันทึกลงในแบบบันทึกสัญลักษณ์การเรียนอย่างชัดเจน ส่วนผู้เรียนที่เลือกเรียนคนเดียวกำหนดเป้าหมายด้วยตนเอง

4. การวางแผนการอ่าน

เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนร่วมกันคิด และกำหนดกิจกรรมที่จะต้องทำเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด รวมทั้งกำหนดสื่อ หรือแหล่งค้นคว้าข้อมูลที่จะใช้ประกอบในการเรียน ในการวางแผนผู้เรียนควรเริ่มจากการถามตนเองด้วยคำถามต่อไปนี้

- 4.1 อุปสรรค และวิธีลดอุปสรรคนั้นคืออะไร
- 4.2 จะอ่านอย่างไร เมื่อใด และมีวิธีการอะไรจึงจะอ่านได้เร็วที่สุด
- 4.3 จะใช้หนังสือ หรือแหล่งข้อมูลอะไรบ้าง
- 4.4 จะมีจุดประสงค์เฉพาะในการอ่านของตนอย่างไร
- 4.5 จะคาดหวังความรู้ ทักษะและเจตคติอะไร
- 4.6 จะประเมินผลการเรียนรู้ตนเองอย่างไร
- 4.7 จะใช้เกณฑ์อะไรตัดสินว่าประสบความสำเร็จหรือไม่

สำหรับผู้เรียนที่เลือกทำงานเดี่ยวจะดำเนินการในขั้นการวางแผนการเรียนนี้คนเดียว แต่เนื่องจากการเรียนตามรูปแบบกำหนดให้ใช้สัญญาการเรียนเป็นเครื่องมือในการเรียน ดังนั้นผู้เรียนจึงต้องหาผู้สัญญาเป็นผู้รับรองการทำงานด้วย

5. การปฏิบัติตามแผน

เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนดำเนินการตามแผนที่วางไว้ซึ่งอาจมีการพิจารณาปรับเปลี่ยนสิ่งที่กำหนดไว้ตามความเหมาะสม ระหว่างดำเนินการควรเป็นแหล่งความรู้แก่ผู้เรียน คอยให้คำปรึกษา แนะนำ เน้นให้ผู้เรียนรับผิดชอบควบคุมตนเองให้ดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้โดยใช้ความสามารถที่มีอยู่ให้เต็มที่

6. การประเมินผลการปฏิบัติ

เป็นกิจกรรมที่นักเรียนประเมินผลงานหลังการดำเนินการตามวิธีที่ตกลงร่วมกันไว้ในกิจกรรมการวางแผน ทงเลือกในการตรวจสอบ และประเมินผลงาน ประกอบด้วย

- 6.1 การตรวจสอบความครบถ้วนของผลงานที่กำหนดไว้ตามแผน
- 6.2 การให้เพื่อนหรือครูช่วยประเมิน หรือผสมผสาน
- 6.1 การตรวจสอบความถูกต้องของคำตอบจากเฉลยที่ครูเตรียมไว้

7. การรับความรู้เสริมการอ่าน

เป็นกิจกรรมที่ประกอบไปด้วยกิจกรรมย่อย 2 ชั้นคือ การอภิปรายเกี่ยวกับวิธีที่นักเรียนใช้อ่านเพื่อให้ได้ข้อความรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่านของผู้เรียน กับการรับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการอ่านเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการอ่าน กิจกรรมทั้งสองส่วนใช้เวลาประมาณ 10 นาที ท้ายคาบเรียน รายละเอียดของแต่ละกิจกรรมเป็นดังนี้

7.1 ครูนำการอภิปรายผลการดำเนินงานตามแผนของผู้เรียน โดยสุวิธีที่นักเรียนใช้อ่าน และวิธีการทำงานที่คิดว่ามีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนค้นพบสาเหตุของการไม่ประสบผลสำเร็จ และ

แลกเปลี่ยนวิธีการอ่านที่มีประสิทธิภาพ ตลอดจนครูได้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของผู้เรียน เพื่อหาทางเตรียมแก้ปัญหาก็อาจเกิดขึ้น ครูควรให้กำลังใจและเสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจที่จะพัฒนา งานตนเอง กระตุ้นให้ผู้เรียนเปิดเผยตนเอง และให้ข้อมูลป้อนกลับซึ่งกันและกันเมื่อมีข้อสังเกตที่จะช่วยให้ เกิดการพัฒนาการเรียน และแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับความก้าวหน้าของตนเองและการเรียนในคาบนั้น ๆ ครูอาจแนะนำให้นักเรียนได้ข้อมูลดังกล่าวจากการถามตนเองว่าวิธีที่ใช้ในการเรียนการอ่านของตนใน คาบเรียนนั้น ๆ เป็นวิธีที่ดีที่สุดหรือไม่ มีความเข้าใจเรื่องที่ทำทั้งหมดหรือไม่ อะไรทำให้อ่านยาก อะไรช่วยให้ อ่านง่าย แล้วให้ผู้เรียนสรุปบันทึกไว้ในแบบบันทึกสัญญาการเรียน บันทึกอัตราความก้าวหน้าของผล การอ่านของตนเองลงในกราฟ เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการตั้งเป้าหมายการทำงานในคาบเรียนต่อไป

7.2 กิจกรรมการรับความรู้เสริมทางการอ่าน เป็นกิจกรรมที่ครูดำเนินการตามแผนการ สอนเสริมการอ่านที่สร้างขึ้นในขั้นตอนก่อนการเรียน เพื่อสนองความต้องการของผู้เรียนที่ต้องการเสริม ความรู้ในเรื่องที่จะช่วยให้สามารถอ่านได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขั้นตอนการประเมินผลการเรียนรู้

ขั้นตอนการประเมินผลการเรียนรู้เป็นการดำเนินการเกี่ยวกับการวัดผลการเรียนของผู้เรียน ครอบคลุมทั้งการวัดก่อนเรียน การติดตามผลระหว่างเรียน และการวัดผลภายหลังการเรียน ประกอบด้วย

1. การทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อน และหลังการเรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจ ทดสอบก่อนและ หลังการเรียน เพื่อดูผลที่เกิดจากการเรียนตามรูปแบบ โดยใช้เกณฑ์การประเมินผลตามแนวการวัดและประเมินผลตามหลักสูตรคือร้อยละ 50 ถือว่าผ่านเกณฑ์
2. การวัดลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ก่อนและหลังการเรียน โดยใช้แบบสอบถาม ความคิดเห็นเกี่ยวกับลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองตามการรับรู้ของผู้เรียน ผลการวัดหลังการเรียน ควรจะสูงขึ้นกว่าผลการวัดก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
3. การติดตามผลงานจากแฟ้มบันทึกการทำงานตามโครงการของนักเรียนระหว่างการเรียน และ หลังการเรียน เป็นการติดตามผลการดำเนินกิจกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนมีการดำเนินกิจกรรม อย่างต่อเนื่อง ดำเนินกิจกรรมได้ตามเป้าหมาย และมีการพัฒนาเป้าหมายที่สูงขึ้น ครูควรมีการติดตาม และ สังเกตผลงานจากแฟ้มบันทึกการทำงานตามโครงการของผู้เรียนเป็นระยะ ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ นักเรียนต้องการให้ครูช่วยสนับสนุน

การพิจารณาความก้าวหน้าของผลการเรียนตามรูปแบบของผู้เรียนอาจพิจารณาตามความเหมาะสม ของแต่ละสถานการณ์การเรียนรู้ ลักษณะผู้เรียน และสภาพของการเรียนการสอนที่ครูนำรูปแบบไปใช้

การนำรูปแบบไปใช้

เงื่อนไขสำหรับการนำรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไปใช้ มีดังนี้

1. ความเข้าใจเป็นจุดเน้นของการอ่าน สำหรับภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศผู้เรียนจะสามารถค้นพบวิธีการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อที่จะเรียนรู้วิธีการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมาก่อนพอสมควร รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษจึงเหมาะที่จะเริ่มใช้กับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเน้นความเป็นอิสระในการเลือกวิธีการเรียนรู้ภายใต้กรอบของเนื้อหาวิชา และเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล ดังนั้นในการเรียนแต่ละคาบผู้เรียนจะดำเนินกิจกรรมในขั้นตอนการเรียนรู้ตามรูปแบบในปริมาณงานที่ได้แตกต่างกัน
3. ข้อมูลจากการประเมินตนเองของผู้เรียนในทุกขั้นตอนจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการประเมินของการเรียนครั้งต่อไป
4. ขั้นตอนการอภิปรายเกี่ยวกับยุทธวิธีการเรียนรู้สามารถใช้ภาษาไทยในการอภิปรายเพื่อประโยชน์สูงสุดในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการให้ข้อมูลป้อนกลับ
5. รูปแบบของปฏิสัมพันธ์ในการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเน้นให้ผู้เรียนคิดริเริ่มวางแผนกระบวนการอ่านตามวัตถุประสงค์ของตนเอง กิจกรรมส่วนใหญ่จึงเป็นกิจกรรมที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ครูเป็นเพียงผู้คอยแนะนำ เป็นที่ปรึกษา อำนวยความสะดวก ช่วยในการนำอภิปรายในกิจกรรมเกี่ยวกับการประเมินการเรียนรู้ และให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน

ข้อแนะนำสำหรับการนำรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองไปใช้ มีดังนี้

1. รายละเอียดของการดำเนินกิจกรรมในขั้นตอนการวางโครงการเรียน และขั้นตอนการเตรียมพร้อมผู้เรียนศึกษาได้จากแผนดำเนินกิจกรรมทั้งสองขั้นตอนที่นำเสนอไว้ในเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. หลักของการตอบสนองในการเรียนตามรูปแบบ ครูควรชมเชยเมื่อนักเรียนแสดงออกถึงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ทำงานได้ตามเป้าหมายและขั้นตอนของรูปแบบ และกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งเป้าหมายที่สูงขึ้นเพื่อพัฒนาความสามารถ ให้คำชมเชยเป็นการเสริมแรงเมื่อผลการปฏิบัติเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด
3. รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเน้นความแตกต่างระหว่างผู้เรียน สิ่งที่จะช่วยสนับสนุนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนวางแผนกิจกรรมของตนเองในการพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจจึงได้แก่ การที่ครูช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบปัญหาที่แท้จริงในการอ่านของตนเอง การตัดสินใจที่ถูกต้อง การมีกรอบงานที่ชัดเจน การวางแผนที่เป็นรูปธรรม การเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติ ความรับผิดชอบของผู้เรียนในการควบคุมการปฏิบัติของตนให้เป็นไปตามแผนที่กำหนด การมีสัมพันธภาพระหว่างบุคคล การมีบรรยากาศที่มีความอบอุ่นที่ผู้เรียนรู้สึกปลอดภัย มีการยอมรับนับถือซึ่งกันและกัน

มีสื่อความรู้ส่งเสริมการอ่านแบบต่าง ๆ ซึ่งครูจัดเตรียมไว้ให้ มีการเสริมความรู้ในขณะอภิปราย และให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน

4. ในการนำรูปแบบไปใช้ต้องมีประสิทธิภาพนอกจากผู้สอนควรศึกษาเงื่อนไขและข้อแนะนำในการนำรูปแบบไปใช้แล้วควรดำเนินการดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสารรูปแบบอย่างละเอียด

4.2 ทำความเข้าใจเพิ่มเติมได้จากเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งได้นำเสนอความรู้เพิ่มเติมในเรื่องต่อไปนี้

4.2.1 ความเป็นมาของรูปแบบ

4.2.2 ทฤษฎีแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

4.2.3 แผนการดำเนินกิจกรรมในขั้นตอนการวางโครงการเรียน

4.2.4 แผนการดำเนินกิจกรรมในขั้นตอนการเตรียมพร้อมผู้เรียนก่อนการเรียน รวมทั้งเครื่องมือที่ใช้ประกอบในการนำรูปแบบไปใช้ ตัวอย่างแบบบันทึกสัญญาการเรียน และกราฟบันทึกผลการเรียน

4.2.5 บทบาทครูในการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

4.2.6 ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการสอนอ่านที่ผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์

ประกอบกับการดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบ

4.2.7 ความรู้เกี่ยวกับการเสริมแรง

4.2.8 แผนการสอนเสริมความรู้

ผลที่ได้รับจากการเรียนตามรูปแบบ

1. ผู้เรียนมีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น

2. ผู้เรียนมีลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองสูงขึ้น

เอกสารประกอบรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นำเสนอในภาคผนวก ค

ตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

การดำเนินการวิจัยเป็นไปตามที่กำหนดไว้ทุกประการผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการทดลองใช้รูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะได้นำเสนอดังต่อไปนี้ โดยการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ได้นำสัญลักษณ์ และอักษรย่อทางสถิติมาใช้ดังต่อไปนี้

C	หมายถึง	ค่าวิกฤตในการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของความแปรปรวน
S^2	หมายถึง	ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียนรู้
\bar{Y}	หมายถึง	คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนเฉลี่ย
SS	หมายถึง	ผลบวกของส่วนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	หมายถึง	ความแปรปรวน (Mean Squares)
F	หมายถึง	อัตราส่วนความแปรปรวนของ ฟิชเชอร์ (Fisher's Variance Ratio) หรือ F-test
n	หมายถึง	จำนวนคะแนนของกลุ่ม
df	หมายถึง	ขั้นแห่งความอิสระ (Degree of Freedom)
p	หมายถึง	ระดับความมีนัยสำคัญ
**	หมายถึง	มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปใช้วิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นำเสนอในตารางที่ 9-10 ดังนี้

ตารางที่ 9 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถทางการอ่านก่อนการเขียน
จำแนกตามกลุ่มและระดับความสามารถ

ระดับ \ กลุ่ม	กลุ่มควบคุม			กลุ่มทดลอง		
	\bar{X}_1	SD	n_1	\bar{X}_2	SD	n_2
สูง	37.58	4.14	12	37.55	2.40	9
กลาง	26.55	2.89	20	26.76	3.14	21
ต่ำ	19.13	1.95	8	18.58	2.77	12
รวม	28.37	7.41	40	26.73	7.29	42

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง มีค่าใกล้เคียงกัน ผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูงของทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถก่อนการเขียนสูงกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม หรือ 30 คะแนน จากคะแนนเต็ม 60 คะแนน ส่วนผู้เรียนระดับกลางและต่ำมีคะแนนเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ 50

ตารางที่ 10 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถทางการอ่านหลังการเขียน
จำแนกตามกลุ่มและระดับความสามารถ

ระดับ \ กลุ่ม	กลุ่มควบคุม			กลุ่มทดลอง		
	\bar{Y}_1	SD	n_1	\bar{Y}_2	SD	n_2
สูง	42.83	6.07	12	40.66	3.77	9
กลาง	33.85	3.77	20	34.80	3.07	21
ต่ำ	26.12	3.56	8	31.33	3.74	12
รวม	35.00	7.43	40	35.07	4.70	42

จากตารางที่ 10 แสดงคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบความสามารถหลังการเขียนของกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง พบว่าคะแนนเฉลี่ยหลังการเขียนของทั้งสองกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน ผู้เรียนในแต่ละระดับของทั้งสองกลุ่มมีคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม คือ 30 คะแนน ยกเว้นผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำในกลุ่มควบคุม

ข้อมูลที่น่ามาทดสอบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับข้อตกลงเบื้องต้นในการทดสอบ
ความแปรปรวนร่วมดังนี้

1. ข้อมูลที่น่ามาใช้กับรวบรวมได้จากประชากรได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
จึงเป็นประชากรที่มีการแจกแจงของตัวแปรเป็นปกติ

2. คะแนนการทดสอบความสามารถก่อนและหลังการเรียนมีความสัมพันธ์กันเป็นเส้นตรง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .89 ที่ระดับนัยสำคัญ .05 (ภาคผนวก ฉ)

3. คะแนนที่เป็นตัวปรับได้มากโดยไม่มีอิทธิพลของการทดลองที่ต้องการเปรียบเทียบเนื่องจากเป็นคะแนนความสามารถทางการอ่านก่อนการเรียน

4. กลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระจากกันเนื่องจากผู้วิจัยสุ่มชั้นเรียนที่ถูกจัดแยกไว้แล้วให้เป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม มีมัธยฐานเลขคณิตของความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจใกล้เคียงกันคือ กลุ่มควบคุม 28.37 คะแนน และกลุ่มทดลอง 26.73 คะแนน

5. กลุ่มตัวอย่างสุ่มมาจากประชากรที่มีความแปรปรวนเท่ากันเนื่องจากผู้วิจัยสุ่มมาจากนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกลุ่มเดียวกัน ผลการทดสอบสัมประสิทธิ์ของการถดถอยภายในกลุ่ม (Within class regression coefficients) ของประชากรเป็นเอกพันธ์ นำเสนอในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของสัมประสิทธิ์ของการถดถอยภายในกลุ่มของประชากร

ระดับผลสัมฤทธิ์	n	k	S_1^2	S_2^2	C
สูง	21	2	17.17	5.78	.33
ปานกลาง	41	2	8.36	9.89	
ต่ำ	20	2	3.87	7.72	
รวม	82	6	52.79		

$$.01C_{\alpha, 19} = .35$$

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นผลการทดสอบความเป็นเอกพันธ์ของสัมประสิทธิ์ของการถดถอยภายในกลุ่มของประชากรที่คำนวณได้คือ .33 มีค่าน้อยกว่าค่า C จากตารางคือ $.01C_{\alpha, 19}$ ซึ่งมีค่า .35 แสดงว่าความแปรปรวนของประชากรรอบเส้นถดถอยเท่ากันในแต่ละกลุ่ม นั่นคือ สัมประสิทธิ์ของการถดถอยภายในกลุ่ม ของประชากรเป็นเอกพันธ์ หมายถึงทั้งสองกลุ่มมีความแปรปรวนเท่ากัน

3.1.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของการทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

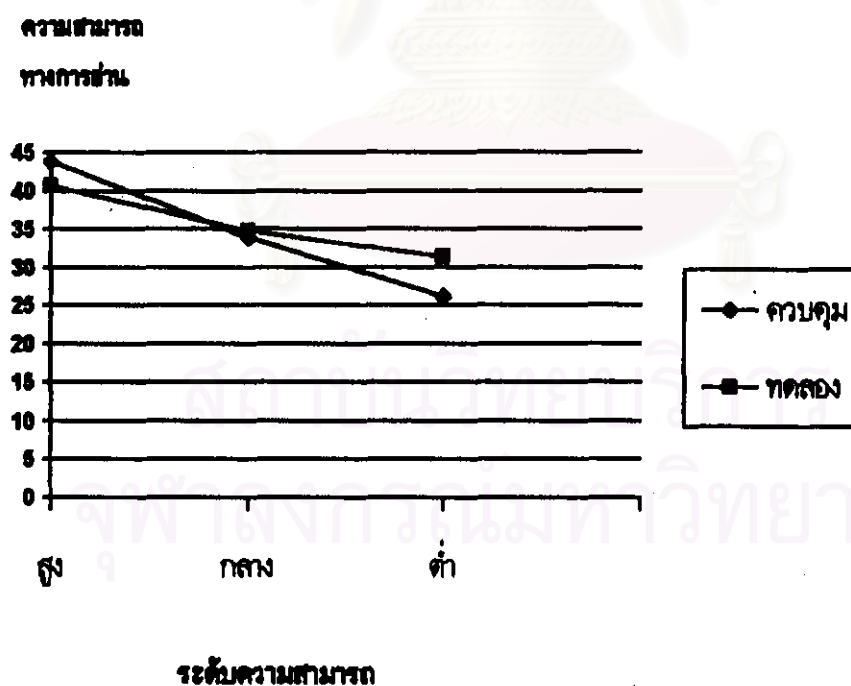
การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของการทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของการทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนจำแนกตามวิชิสอน และระดับความสามารถ และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของการทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่มีความสามารถแต่ละระดับจำแนกตามวิชิสอน นำเสนอในตารางที่ 12-15 ดังนี้

ตารางที่ 12 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของการทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจของนักเรียนจำแนกตามวิธีสอนและระดับความสามารถ

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ความสามารถก่อนเรียน	937.14	1	937.14	245.88**
ระหว่างกลุ่ม	170.04	3	56.68	14.87**
วิธีสอน	38.91	1	38.91	10.21**
ระดับความสามารถ	124.92	2	62.46	16.38**
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง				
วิธีสอน: ระดับความสามารถ	162.42	2	81.21	21.30**
ค่าที่เหลือ	285.84	75	3.81	
รวม	3066.89	81	37.86	

** $p < .01$

จากตารางที่ 12 ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าความสามารถก่อนการเรียน วิธีสอน ระดับความสามารถที่แตกต่างกัน และปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถของผู้เรียนเมื่อเทียบกับความสามารถหลังการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 เมื่อนำค่าเฉลี่ยของคะแนนแต่ละกลุ่มมาเขียนเป็นกราฟจะเห็นว่าเส้นกราฟตัดกันซึ่งแสดงให้เห็นถึงปฏิสัมพันธ์ดังกล่าว ดังนี้

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของการทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่มีความสามารถระดับสูงจำแนกตามวิธีสอน

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	23.28	1	23.28	7.00
ภายในกลุ่ม	59.80	18	3.32	
รวม	543.81	20	27.19	

จากตารางที่ 13 ค่า F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าวิธีสอนที่แตกต่างกันไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถหลังการเรียนของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง

ตารางที่ 14 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของการทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่มีความสามารถระดับกลางจำแนกตามวิธีสอน

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	5.64	1	5.64	2.46
ภายในกลุ่ม	86.97	38	2.28	
รวม	469.22	40	11.73	

จากตารางที่ 14 ค่า F ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าวิธีสอนที่แตกต่างกันไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถหลังการเรียนของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับกลาง

ตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วมของการทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียนที่มีความสามารถระดับต่ำจำแนกตามวิธีสอน

แหล่งของความแปรปรวน	SS	df	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	158.51	1	158.51	22.86**
ภายในกลุ่ม	117.84	17	6.93	
รวม	373.75	19	19.67	

**p < .01

จากตารางที่ 15 ค่า F แสดงให้เห็นว่าวิธีสอนที่แตกต่างกันมีอิทธิพลต่อความสามารถหลังการเรียนของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

3.1.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถก่อนและหลังการเรียนรู้

การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนและหลังการเรียนรู้ของผู้ที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นำเสนอในตารางที่ 16 ดังนี้

ตารางที่ 16 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถก่อนและหลังการเรียนรู้ของผู้เรียนในกลุ่มทดลอง

ตัวแปร	จำนวนคู่	Mean	SD	SE of Mean	t-value
ความสามารถก่อนการเรียนรู้	42	26.73	7.29	1.12	-14.27**
ความสามารถหลังการเรียนรู้		36.07	4.70	.72	
ความแตกต่างระหว่างคู่		-8.33	3.78	.58	

**p < .01

จากตารางที่ 16 ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าผลการทดสอบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนรู้ของผู้เรียนในกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการเรียนรู้ 8.33 คะแนน สูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนการเรียนรู้ วิธีสอนระดับความสามารถ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีสอนกับระดับความสามารถมีอิทธิพลต่อความสามารถหลังการเรียนรู้ วิธีสอนที่แตกต่างกันไม่มีอิทธิพลต่อความสามารถหลังการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูง และระดับกลาง แต่มีอิทธิพลต่อผู้เรียนที่มีความสามารถระดับต่ำ โดยกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม ผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบความสามารถหลังการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการเรียนรู้ 8.33 คะแนน ผู้เรียนทุกระดับมีคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังการเรียนรู้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม ยกเว้นผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับต่ำของกลุ่มควบคุม

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2 ผลการเปรียบเทียบลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากการวัดลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนก่อนและหลังการเรียนเพื่อนำไปใช้เปรียบเทียบลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง และนำไปใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองก่อนและหลังการเรียนของผู้เรียนในกลุ่มทดลอง รายละเอียดนำเสนอในตารางที่ 17 - 19

ตารางที่ 17 คะแนนเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองก่อนการเรียน จำแนกตามระดับความสามารท

ระดับ \ กลุ่ม	กลุ่มควบคุม			กลุ่มทดลอง		
	X_1	SD	n_1	X_2	SD	n_2
สูง	193.91	38.00	12	200.88	21.40	9
กลาง	191.10	22.04	20	184.00	23.48	21
ต่ำ	185.50	25.25	8	188.00	19.63	12
รวม	190.82	27.70	40	188.76	22.49	42

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการวัดลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองก่อนการเรียนของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มนำเสนอในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการวัดลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง

กลุ่ม	จำนวนคะแนน	Mean	SD	SE of Mean	t-value
กลุ่มควบคุม	40	190.82	27.70	4.38	.37
กลุ่มทดลอง	42	188.76	22.49	3.47	
ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย		2.06			

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการวัดลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่า ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกัน 2.06 คะแนน ค่า t ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติหมายถึงคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 19 คะแนนเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองหลัง การเรียน จำแนกตามระดับความสามารถ

ระดับ / กลุ่ม	กลุ่มควบคุม			กลุ่มทดลอง		
	Y_1	SD	n_1	Y_2	SD	n_2
สูง	199.75	27.57	12	205.66	13.19	9
กลาง	200.65	24.51	20	198.23	20.14	21
ต่ำ	196.62	22.70	8	201.08	15.90	12
รวม	199.57	24.53	40	200.64	17.55	42

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนจากการวัดลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองหลังการเรียนของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน

3.2.1 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียน จำแนกตามวิธีสอนและระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ นำเสนอในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนจำแนกตาม วิธีสอนและระดับความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

แหล่งความแปรปรวน	SS	DF	MS	F
ระหว่างกลุ่ม	278.70	3	92.90	.19
วิธีสอน	126.72	1	126.72	.27
ระดับความสามารถ	187.28	2	93.64	.19
ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง				
วิธีสอนกับระดับความสามารถ	298.59	2	149.29	.31
ค่าที่เหลือ	35675.40	76	469.41	
รวม	36142.78	81	446.20	

จากตารางที่ 20 ค่า F ทุกค่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่าวิธีสอนและความสามารถที่แตกต่างกันไม่มีอิทธิพลต่อลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเอง ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองหลังการเรียนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน

3.2.2 ผลการเปรียบเทียบลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองก่อนและหลังการเรียน

ผลการเปรียบเทียบลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองก่อนและหลังการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย นำเสนอในตารางที่ 21 ดังนี้

ตารางที่ 21 การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผลการวัดลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียนในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการเรียน

ตัวแปร	จำนวนคู่	Mean	SD	SE of Mean	t-value
ผลการวัดหลังการเรียน	42	200.64	17.55	2.70	6.17**
ผลการวัดก่อนการเรียน		188.76	22.49	3.47	
ความแตกต่างระหว่างคู่		11.88	16.46	2.38	

**p < .01

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นค่าเฉลี่ยของผลการวัดลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของกลุ่มทดลองก่อน และหลังการเรียน ค่า t แยกต่างกัน 11.88 คะแนน ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองหลังการเรียนสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

สรุปผลการเปรียบเทียบลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้เรียน พบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนการเรียนของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองไม่แตกต่างกัน ลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองหลังการเรียนของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังการเรียนของผู้เรียนในกลุ่มทดลองสูงขึ้น 11.88 คะแนน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3 ผลการศึกษาความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนตามรูปแบบ

ความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนตามรูปแบบนำเสนอใน ตารางที่ 22

ตารางที่ 22 ร้อยละของจำนวนผู้เรียนที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนตามรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

รายการคำถาม	ระดับความคิดเห็น							
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	กรณี	ร้อยละ	กรณี	ร้อยละ	กรณี	ร้อยละ	กรณี	ร้อยละ
ขั้นตอนการวางโครงการเรียน								
1. ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน	13	13.10	29	69.00	-	-	-	-
2. ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดขอบเขตเนื้อหาในการเรียน	10	23.80	31	73.80	1	2.40	-	-
3. การที่ผู้เรียนมีโอกาสวิพากษ์หรือทำอภิปรายวิทยาร่วมกับครูทำให้ทราบเป้าหมายและจุดมุ่งหมายในการเรียนที่ชัดเจน	12	28.60	29	69.00	1	2.40	-	-
4. ผู้เรียนกับผู้สอนควรมีส่วนร่วมกันวางโครงการเรียนให้ชัดเจนเป็นที่ยอมรับของทั้งสองฝ่าย	17	40.50	22	52.24	3	7.10	-	-
5. การอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนเห็นความจำเป็นในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	23	54.80	19	42.90	1	2.40	-	-
6. ความรู้เกี่ยวกับการวัดความยากของบทอ่านภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนเลือกบทอ่านที่มีความเหมาะสมกับระดับขั้นของตนเอง	9	21.40	25	59.50	8	19.10	-	-
7. ความรู้เกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านเพื่อความเข้าใจช่วยให้นักเรียนทราบแนวทางในการพัฒนาความสามารถทางการอ่านได้	15	35.70	23	54.80	4	9.50	-	-
ขั้นตอนการเตรียมพร้อมผู้เรียน								
8. การที่ครูให้ความรู้เกี่ยวกับวิธีการวินิจฉัยตนเองก่อนอ่านมีประโยชน์	7	16.70	34	81.00	1	2.40	-	-
9. การนำเสนอขั้นตอนการเรียนก่อนให้นักเรียนเรียนเองเป็นสิ่งจำเป็น	7	16.70	30	71.40	5	11.90	-	-
10. การที่แจ้งวิธีใช้แบบบันทึกการเรียนก่อนการใช้จริงเป็นสิ่งจำเป็น	13	31.00	27	64.30	2	4.80	-	-
11. นักเรียนได้รับประโยชน์จากการที่แจ้งทางเลือกต่างๆ ในการเรียน	19	45.20	23	54.80	6	-	-	-
12. นักเรียนได้รับประโยชน์จากการที่แจ้งวิธีกำนันทักการผล การอ่าน	14	33.30	22	52.40	2	14.30	-	-

ตารางที่ 22 (ต่อ)

รายการคำถาม	ระดับความเห็น							
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง		เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย		ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ขั้นตอนการเรียนรู้ตามรูปแบบ								
13. การประเมินตนเองก่อนการอ่านทำให้ผู้เรียนทราบว่าการพัฒนาความสามารถทางการอ่านของตนในด้านใด	22	52.40	18	42.90	2	4.80	-	-
14. ผู้เรียนควรมีโอกาสในการเลือกบุคคลที่ตนจะทำงานด้วย	24	57.10	17	40.50	1	2.40	-	-
15. การกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการอ่านลงในแบบบันทึกช่วยให้เกิดความชัดเจนในสิ่งที่จะต้องทำ	11	26.20	27	64.30	4	9.50	-	-
16. นักเรียนพอใจที่ได้เลือกอ่านเรื่องเองมากกว่าถูกบังคับ	20	47.60	20	47.60	2	4.80	-	-
17. นักเรียนมีความพอใจที่ไม่ต้องทำตามสิ่งที่ครูบังคับให้ทำ	15	35.70	12	28.60	11	26.20	4	9.50
18. การบันทึกรายละเอียดต่างๆ ในแบบบันทึกช่วยให้ผู้เรียนควบคุมตนเองในการทำกิจกรรมได้บรรลุตามเป้าหมาย	14	33.30	22	52.40	6	14.30	-	-
19. นักเรียนพอใจที่ผู้สอนจัดแหล่งประกอบการอ่าน เช่น พจนานุกรมประเภทต่างๆ รูปภาพและใบความรู้เสริมเกี่ยวกับการอ่านไว้	15	35.70	27	64.30	-	-	-	-
20. การอภิปรายเกี่ยวกับการอ่านช่วยทบทวนเรียนทำให้ผู้เรียนมีความรู้ที่จะไปใช้ประโยชน์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ดี	25	59.50	17	40.50	-	-	-	-

จากตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนเห็นด้วยอย่างยิ่งเป็นส่วนใหญ่ในข้อ 5, 13 และ 14 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งว่าการอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษช่วยให้ผู้เรียนเห็นความจำเป็นในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การประเมินตนเองก่อนการอ่านทำให้ผู้เรียนทราบว่าการพัฒนาความสามารถของตนในด้านใด ผู้เรียนควรมีโอกาสในการเลือกบุคคลที่ตนจะทำงานด้วย นอกจากนี้ผู้เรียนเห็นด้วยกับทุกข้อ ได้แก่เห็นด้วยว่าผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน การกำหนดขอบเขตเนื้อหาที่จะเรียน การวางโครงการเรียนให้เป็นที่ยอมรับระหว่างครูและผู้เรียน มีความจำเป็นที่ครูจะต้องสอนขั้นการเรียนให้ผู้เรียนก่อนที่จะเรียนเอง และผู้เรียนควรมีโอกาสเลือกผู้ร่วมงานเอง

ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการได้ร่วมวิเคราะห์คำอธิบายรายวิชาทำให้ทราบเป้าหมายในการเรียนที่ชัดเจน การอภิปรายเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่านภาษาอังกฤษช่วยให้เห็นความจำเป็นของการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ความรู้ในการวัดความยากของบทอ่านช่วยให้สามารถเลือกบทอ่านที่เหมาะสม

ความรู้เกี่ยวกับความสามารถทางการอ่านทำให้ทราบแนวทางในการพัฒนาความสามารถของตนได้ ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากการวินิจฉัยตนเองก่อนการเรียน ทำให้ทราบว่าควรพัฒนาความสามารถทางการอ่านของตนในด้านใด การที่ครูชี้แจงให้เห็นทางเลือกต่างๆ ในการเรียน การใช้กราฟบันทึกผลกรอ่าน แบบบันทึกสัญญาณการเรียนช่วยให้ผู้เรียนมีความชัดเจนในสิ่งที่จะต้องทำ การบันทึกรายละเอียดต่างๆ ช่วยให้ผู้เรียนควบคุมการทำกิจกรรมของตนให้บรรลุตามเป้าหมาย การอภิปรายท้ายคาบเรียนช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ที่เป็นประโยชน์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้ดี

ผู้เรียนพอใจที่ได้เลือกบทอ่านมากกว่าถูกบังคับให้อ่าน นักเรียนมีความพอใจที่ไม่ต้องทำตามสิ่งที่ครูบังคับให้ทำ และพอใจกับสื่อการเรียนที่ครูจัดทำให้ นักเรียนมีความพอใจที่ไม่ต้องทำตามสิ่งที่ครูบังคับให้ทำ

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นอื่น ๆ สรุปประเด็นตามจำนวนผู้ตอบ (N =12) ดังนี้

1. การวางแผนการเรียนตามรูปแบบทำให้รู้จักวางแผนการทำงาน (2 คน)
2. การเรียนตามรูปแบบทำให้สามารถควบคุมตนเองให้เรียนรู้ตามโครงการที่กำหนดไว้ (3 คน)
3. การเรียนตามรูปแบบช่วยให้ทราบความสามารถของตนเอง (5 คน)
4. การวินิจฉัยตนเองทำให้ทราบสาเหตุของการไม่ประสบผลสำเร็จ (5 คน)
5. การวินิจฉัยตนเองทำให้มีแนวทางปรับปรุงให้ดีขึ้น (5 คน)
6. การวินิจฉัยตนเองช่วยให้แก้ไขข้อบกพร่องได้ถูกต้อง (5 คน)
7. การเรียนตามขั้นตอนของรูปแบบทำให้เรียนได้ดี มีคุณภาพยิ่งขึ้น มีความเข้าใจมากขึ้น (3 คน)
8. การวางแผนการเรียนมีส่วนช่วยให้สามารถวางแผนในการเรียนได้ดีขึ้น (1 คน)
9. การวางแผนการเรียนทำให้การทำงานมีระเบียบมากขึ้น (3 คน)
10. การวางแผนการเรียนทำให้สามารถวางรูปแบบการเรียนได้ดีขึ้น ทำให้การทำงานมีระบบเห็นผลชัดเจน (2 คน)
11. การประเมินผลตนเองทำให้ทราบจุดบกพร่องของตนเอง (5 คน)
12. การบันทึกกราฟทำให้เปรียบเทียบความสามารถกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ได้อย่างชัดเจนเห็นการพัฒนาของตนเอง (1 คน)
13. การเรียนตามขั้นตอนทำให้เข้าใจเรื่องได้ง่ายกว่าการอ่านแบบธรรมดา (1 คน)
14. ชั้นการเรียนนี้มีประโยชน์นำไปใช้ได้กับทุกวิชา (5 คน)
15. การร่วมมือกับเพื่อนทำให้งานสำเร็จง่ายขึ้นและอ่านเข้าใจขึ้น (1 คน)

ตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบตามเกณฑ์การประเมิน

ข้อสรุปเกี่ยวกับผลการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ และผลการทดลองใช้รูปแบบตามเกณฑ์ การประเมินรูปแบบที่กำหนด เป็นดังนี้

ตารางที่ 29 ผลการประเมินรูปแบบ

เกณฑ์การประเมิน	ผลการทดสอบรูปแบบ
1. ได้รับการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิในชั้นการตรวจสอบรูปแบบก่อนการทดลองว่าเป็นรูปแบบที่เหมาะสม	1. ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่าเป็นรูปแบบที่มีองค์ประกอบของรูปแบบเหมาะสม การนำเสนอชัดเจน เข้าใจดี ขั้นตอนการเรียนรู้ตามแนวคิดของการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองที่นำมาปรับใช้กับการเรียนในระบมมีความเหมาะสม
2. คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนของผู้ที่เรียนด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสูงกว่าผู้เรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01	2. คะแนนความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังการเรียนของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่คะแนนของผู้เรียนที่มีความสามารถอยู่ในระดับต่ำของกลุ่มทดลองสูงกว่าคะแนนของผู้ที่มีความสามารถอยู่ในระดับต่ำของกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
3. คะแนนความสามารถทางการอ่านของผู้ที่เรียนด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01	3. คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
4. คะแนนเฉลี่ยลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองหลังการเรียนของผู้ที่เรียนด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสูงกว่าคะแนนของผู้ที่เรียนด้วยวิธีสอนอ่านตามคู่มือครู	4. คะแนนเฉลี่ยลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้ที่เรียนด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับผู้เรียนด้วยวิธีสอนอ่านตามคู่มือครูไม่แตกต่างกัน
6. คะแนนเฉลี่ยลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองหลังการเรียนของผู้ที่เรียนด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01	6. คะแนนเฉลี่ยลักษณะการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองของผู้ที่เรียนด้วยรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสูงกว่าก่อนการเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
6. ผู้เรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เห็นด้วยกับการเรียนตามรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น	6. ผู้เรียนมากกว่าร้อยละ 80 เห็นด้วยกับการเรียนตามรูปแบบที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ยกเว้นเรื่องความพอใจที่ไม่ต้องทำตามสิ่งที่ครูบังคับให้ทำ มีผู้เรียนเห็นด้วยร้อยละ 64.30

จากตารางที่ 23 ผลการประเมินรูปแบบเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินทุกประการ 3 ข้อ คือ ข้อ 1 ข้อ 3 และข้อ 5 เป็นไปตามเกณฑ์บางส่วน 2 ข้อ คือ ข้อ 2 และ ข้อ 6 ไม่เป็นไปตามเกณฑ์ 1 ข้อ คือ ข้อ 4 จากเกณฑ์ประเมินทั้งหมด 6 ข้อ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย